

Република Србија
Основни суд у Зајечару
5 ИПВ Ивк. 86/24
Дана 15.01.2025.године
Зајечар

ОСНОВНИ СУД У ЗАЈЕЧАРУ у већу састављеном од судије Душана Јоцића, као председника већа, и судија Саше Вучића и Петра Миљковића, као чланова већа, у правној ствари извршног повериоца Акционарско друштво „Електропривреда Србије“, Београд, Београд Стари Град, ул.Балканска бр.13, МБ:20053658, ПИБ:103920327, (пословна јединица ЕПС АД Београд, Зајечар, 19000 Зајечар, ул.Генерала Гамбете бр. 84), против извршног дужника Предрага Крстића из Зајечара, ул.Седме српске ударне бригаде бр.25, ЈМБГ:1801953763539, решавајући о приговору извршног дужника, изјављеном против решења о извршењу јавног извршитеља Николе Цветковића из Зајечара број 226-И.Ивк.766/24 од 19.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 15.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ приговор извршног дужника изјављен против решења јавног извршитеља Николе Цветковића из Зајечара број 226-И.Ивк.766/24 од 19.07.2024. године.

Поступак у овој правној ствари се даље наставља као по приговору против платног налога.

ОДРЕЂУЈЕ СЕ застој извршног поступка до правноснажног окончања парничног поступка.

Списе предмета доставити Основном суду у Зајечару, као стварно и месно надлежном суду, на даље поступање.

Образложење

Решењем о извршењу јавног извршитеља Николе Цветковића из Зајечара број 226-И.Ивк.766/24 од 19.07.2024. године, изреком под I, на предлог извршног повериоца, обавезан је извршни дужник на извршном повериоцу исплати износ од 989,22 динара, са законском затезном каматом почев од 28.03.2024 године па до коначне исплате. износ од 989,22 динара, са законском затезном каматом почев од 29.04.2024. године па до коначне исплате, трошкове извршења у износу од 6.231,60 динара, накнаду за успешност спровођења извршења у износу од 576,00 динара је извршни дужник обавезан да исплати уколико намири предходно наведене ставке дуга,

све у року од 8 дана од дана пријема овог решења и то уплатом на наменски рачун јавног извршитеља и да јавном извршитељу без одлагања достави доказ о извршеној уплати. Изреком под II, одређено је да уколико извршни дужник у остављеном року не намири новчано потраживање извршног повериоца из става првог овог решења и јавном извршитељу не достави доказ о извршеној уплати, ради намирења потраживања извршног повериоца и то главног дуга са каматом и утврђених трошкова из става првог изреке решења, одређено је извршење на целокупној имовини извршног дужника. Изреком под III, одређено је да извршни дужник и лица која имају државину или притежање на пописаним стварима не смеју да њима располажу ни правно ни фактички. Повреда забране располагања повлачи кривичноправну одговорност и одсуство дејства акта располагања у овом извршном поступку.

Против наведеног решења извршни дужник је благовремено поднела приговор у коме је оспорио основ и висину потраживања извршног повериоца, наводећи да потраживање из веродостојне исправе није настало и у веродостојну исправу унет неистинит садржај, односно да ни по једном рачуну који му је извршни поверилац доставио нема обавезу у износу који је исказан у веродостојној исправи.

У одговору на приговор извршни поверилац је предложио да се приговор одбије као неоснован.

Испитујући побијано решење у смислу чл. 398. ЗИО у вези са чл. 89 ЗИО и одредбе чл.399 ЗИО. Веће налази да је приговор извршног дужника основан.

Наиме, одредбом чл. 398, а у вези чл. 87 Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да против решења о извршењу извршни дужник може изјавити приговор из следећих разлога: 1) ако потраживање из веродостојне исправе није настало; 2) ако је у веродостојну исправу унет неистинит садржај; 3) ако потраживање из веродостојне исправе није доспело; 4) ако је обавеза извршена или на други начин престала; 5) ако је потраживање застарело; 6) ако потраживање није прешло или није пренето на извршног повериоца или ако обавеза није прешла или није пренета на извршног дужника; 7) из разлога прописаних посебним законом. Како је извршни дужник у приговору истакао да потраживање из веродостојне исправе није настало и у веродостојну исправу унет неистинит садржај, односно да ни по једном рачуну који му је извршни поверилац доставио нема обавезу у износу који је исказан у веродостојној исправи, па како је у приговору изнео чињенице које се не могу расправити, односно утврдити у извршном поступку, а за чије утврђење је потребно спровести контрадикторни, односно доказни поступак, то је веће оценило да је извршни дужник учинио вероватним основаност својих навода истакнутих у приговору, па је стога и донета одлука као у изреци решења, а применом члана 90 став 4 ЗИО.

ПРАВНА ПОУКА

Против ове одлуке није дозвољена жалба.

Председник већа-судија

Љушан Јоцић

